

بدون شک آدمی برای تحصیل مقامات مادی و معنوی به غیر از خود یعنی خارج از محدوده ی وجودی خویش نیازمند است. توسل در اصطلاح وسیله و واسطه قرار دادن چیزی بین خود و مطلوب است. از آنجا که جهان هستی بر پایه اسباب و مسببات استوار شده تمسک به همین وسایل برای رسیدن به مقامات مادی و معنوی لازم و ضروری است، به همین دلیل قرآن کریم انسان را در جهت تحصیل کمالات معنوی و نزدیکی به درگاهش امر به توسل به اسباب کرده است «یا ایها الذین آمنوا... وابتغوا الیه الوسیله» ای مومنان پروای الهی پیشه کنید و به سوی او وسیله تحصیل کنید. حال باید گفت از آنجا که رشد اخلاقی و معنوی انسان هدف اصلی خلقت و هدایت الهی و دعوت قرآنی است، پس وقتی قرآن ما را به توسل دعوت می کند و از سوی دیگر رشد اخلاقی و معنوی مورد اهتمام اسلام است، طبعا باید یک رابطه ای بین این دو باشد و چه بسا آن توسل باید نقش هایی را ایفا کند که در رشد انسان تاثیر بسزایی داشته باشد. اما متاسفانه پیشرفت های تکنولوژی و سرگرمی های کاذب باعث شده که از این نقش مهم غفلت ورزیده و غفلت از این نقش مهم ممکن است مسیر رشد را منحرف و با موانع مواجه کند. از این رو لازم است این نقش بیان شود و **اکنون این سوال پیش می آید که نقش توسل به ائمه در رشد اخلاقی و معنوی انسان چیست؟**